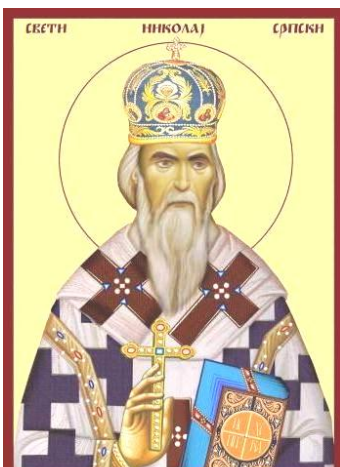

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei "Învierea Domnului", cartierul Dacia, Iași

„Domnul păzește toate oasele lor, nici unul dintre ele nu se va zdrobi” (Psalmul 33: 20).

Sf. N. Velimirovici,
icoană

Să nu se teamă dreptii nicicând. Domnul Atotvăzătorul veghează asupra lor.

Oare se poate ca Celui Atotvăzător să îi scape sau să uite ceva? Nicicum, nicicând. La Ziua Învierii celei Mari, El va aduna toate oasele lor și le va învia cu mărire și cu cinste. Prigonitorii au aruncat trupurile mucenicilor în mare, le-au îngropat în gropi adânci, sau le-au lăsat în câmp deschis pradă păsărilor cerului. Dar Domnul, prin Pronia Sa dumnezeiască, a potrivit astfel lucrurile încât aceste sfinte moaște au ajuns în mâinile credincioșilor. Ei le-au așezat cu evlavie în racle prețioase, iar deasupra lor au înălțat biserici sfinte, în care minuni mari s-au lucrat și se lucrează poporului celui dreptcredincios prin puterea lor.

Prin aceasta Dumnezeu a arătat creștinilor că El veghează și păzește oasele dreptilor, pe care i-a proslăvit în ceruri, întru Împărăția Sa. Iar Biserica de pe pământ afirmă și întărește aceasta prin tainica putere a trupurilor lor preaslăvite. Sfintele moaște făcătoare de minuni sunt ca niște înaintemergătoare ale slăvitei Învieri celei de obște, care va fi la sfârșitul timpurilor.

Dar cu oasele sfinților mucenici care au fost arși sau zdrobiți cu totul, căci li s-au tăiat trupurile în bucăți mici, ce va fi? Vor fi aceste arderi sau tăieri niște piedici în fața Puterii Celui Preaînalt de a îi învia și pe aceștia, întocmai? Oare nu poate Domnul, la Ziua Învierii, să învieze trup duhovnicesc din cenușa împrăștiată a celui trupesc? „Și păr din capul vostru nu va pieri” (Luca 21: 18), grăiește Domnul. Dar dacă prin cuvântul „oase” vrem să înțelegem „fapte, lucrări”, atunci să cunoaștem că faptele nedreptilor și nelegiuitorilor sunt ca fumul, iar cele ale dreptilor sunt puternice și durabile ca piatra de stâncă. Nici o singură faptă bună nu va pieri, nici va dispărea prin curgerea vremii.

Dumnezeu le cunoaște pe acestea și le păzește, așa încât să le dea pe față ca și pe niște mărgăritare de mult preț înaintea oștilor cerești și oamenilor la Ziua Judecării.

(Sfântul Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)